

nebyla st-lka ještě ze státního svazku čsl. propuštěna a byla tedy státní občankou čsl. Proto ani zmíněná námitka stížnosti nemůže zvrátiti zákonitost rozhodnutí vzatého v odpor stížností.

Č. 11.171.

Stavební právo. — Řízení správní (Slovensko):
Za účinnosti zák. č. 125/1927 Sb. je proti rozhodnutí okr. úřadu stran připojení domu k uliční kanalisaci ve velké obci na Slov. přípustno odvolání na zem. úřad.

(Nález ze dne 24. března 1934 č. 5556.)

V ě c: Vdova po Jos. S. a spol. proti okresnímu úřadu v Trenčíně o připojení k uliční kanalisaci.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Městská rada v Trenčíně uložila rozhodnutím z 2. prosince 1929 Josefu S., majiteli domu v T. na základě § 8 městského kanalisačního statutu, vydaného dne 7. května 1910 a schváleného municipálním výborem dne 25. května 1910, aby do 30 dnů dal odvádění dešťové vody ze své budovy podle předpisu §§ 12 a dalších zmíněného statutu tak zřídit, aby dešťová voda s jeho střechy odtékala přímo do kanalisační sítě a nikoliv na dvůr a do zahrady Jakuba B. a neomáčela i zeď domu inž. Jaroslava R.; dále bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, že nebude-li uposlechnuto tohoto »nařízení«, bude zmíněné opatření provedeno úřadem samým na útraty Josefa S., kteréžto útraty budou v případě neplacení vymáhány adm. cestou »na způsob veřejných daní«.

Okresní úřad v Trenčíně nař. rozhodnutím zamítl odvolání Josefa S. do zmíněného rozhodnutí městské rady, toto rozhodnutí schválil a uložil Josefu S., aby svůj dům, jakož i celý pozemek do 30 dnů odvodnil do uliční kanalisace a přestavěl odkapové žlaby na straně k sousedu Josefu B. tak, aby se střechy a podsklepení budovy odváděly dešťové vody rourami do kanalisace na dvůr Josefa S.; dále bylo v nař. rozhodnutí uvedeno, že neuposlechně-li Josef S. tohoto »nařízení« bude práce provedena z moci úřední na jeho náklad. — — —

Maje rozhodovati o stížnosti, kterou na toto rozhodnutí okr. úřadu podali dědici po Josefu S., musel se nss především z povinnosti úřední zabývatí otázkou, zda žal. úřad označil právem své rozhodnutí jako konečné rozhodnutí ve smyslu § 5 zák. o ss. V tomto směru dospěl nss k těmto závěrům:

Nař. rozhodnutí bylo vydáno okr. úřadem na Slov. dne 3. září 1930, tedy již v době, kdy na Slov. byl v účinnosti zák. č. 125/1927 Sb. o organizaci politické správy. Podle čl. 8 cit. zák. lze se, pokud opravný prostředek není vyloučen, z rozhodnutí okr. úřadu odvolati k zem. úřadu. Že by proti rozhodnutí okr. úřadu vydanému ve věci, o kterou jde v dnešním případě, totiž ve věci připojení k uliční kanalisaci ve velké obci na Slov., byl opravný prostředek vyloučen, nss neshledal.

Ale pak bylo do nař. rozhodnutí okr. úřadu přípustno odvolání k zem. úřadu a je tedy právní poučení, jež žal. úřad připojil ke svému rozhodnutí, že totiž rozhodnutí to je v pořadí stolic správních konečné, nesprávné. Toto nesprávné právní poučení zakládá však (viz Boh. A 9014/31) podstatnou vadu řízení.

Č. 11.172.

Pozemková reforma. — Zemedelstvo. — Pokračovanie pred nss-om: Proti druhostupňovému rozhodnutiu zemského úradu vo sporu zemedelského zamestnanca proti majiteľovi zabraného veľkostatku o mzdu podľa zák. čl. XLV:1907 nie je prípustná sťažnosť na nss.

(Nález zo dňa 24. marca 1934 č. 5767.)

V e c: Mikuláš V. vo V. proti zemskému úradu v Bratislave o služobné požitky.

V ý r o k: Sťažnosť sa odmieta pre neprípustnosť.

D ô v o d y: Podaním de pres. 3. mája 1929, upraveným na okresný úrad v Komárne, uplatňoval sť-l' proti »Diósegskému cukrovaru úč. spol.« nárok na mzdu, pripadajúcu mu na trojmesačnú výpovednú dobu čiastkou 1.491 Kč, na tom základe, že bol v hospodárstve menovanej firmy jako deputátny murár za deväť rokov zamestnaný a bol 1. októbr 1927 bez výpovede prepustený údajne preto, že majetok bol v ceste pozemkovej reformy parcelovaný, čo však vraj nezodpovedá pravde. »Žalobe« tejto nebolo výmerom okresného úradu v Komárne zo dňa 26. septembra 1930 vyhovené. Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad odvolanie sť-l'ovo do zmieneného výmeru.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss:

V danom prípade ide o spor zemedelského zamestnanca proti majiteľovi veľkostatku o mzdu, tedy o spor povahy súkromoprávnej, ktorý spadá pod ustanovenie zák. čl. XLV:1907. Rozhodovať vo sporoch tohto druhu je síce prikázané úradom správnym (arg. § 62 zák. čl. XLV:1907), lež rozhodnutie poslednej prípustnej inštancie správnej v takýchto sporoch je vyjmuté podľa § 105 úst. listiny a zák. č. 217/1925 Sb. z meritorného preskúmania nss-om, lebo podľa § 1 odst. 1 zák. č. 217/1925 Sb., vydaného k prevedeniu § 105 úst. listiny, vo všetkých prípadoch, v ktorých úrad správny podľa zákonov o tom vydaných rozhoduje o nárokoch súkromoprávnych, je voľno strane týmto rozhodnutím dotknutej po vyčerpaní opravných prostriedkov dovolávať sa nápravy vo výroku o týchto nárokoch poradom práva; týmto predpisom bola tedy pre spory o takých nárokoch po vyčerpaní opravných prostriedkov v pokračovaní správnom určená kompetencia riadnych súdov a sú vtedy také spory vzhľadom k ustanoveniu § 3 lit. a) zák. o ss z príslušnosti nss-u vylúčené. Príslušnosť nss-u mohla by nastať len